

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

12 באוקטובר 2015

957

כ"ט בתשרי התשע"ו

עמוד

הצעת חוק דין משמעתי במשטרת ישראל ובשירות בתי הסוהר (תיקוני חקיקה), התשע"ו–2015 68

הצעת חוק דין משמעתי במשטרת ישראל ובשירות בתי הסוהר (תיקוני חקיקה), התשע"ו-2015

- תיקון חוק המשטרה 1. בחוק המשטרה, התשס"ו-2006 –
- (1) בסעיף 3, בהגדרה "תובע", המילים "בבית דין למשמעת" – יימחקו;
 - (2) בסעיף 27 –
- (א) האמור בו יסומן "(א)" ובו, אחרי "בבית הדין לערעורים" יבוא "או בבית המשפט המחוזי";
- (ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), המפקח הכללי או מי שהוא הסמיך לכך, רשאי למנות מתמחה שהוא קצין משטרה שדרגתו תיקבע בפקודות משטרת ישראל לשמש תובע בבית הדין למשמעת.";
- (3) בסעיף 32(ב), במקום "מפקח" יבוא "מפקח משנה";
 - (4) בסעיף 40, במקום "פסק סופי" יבוא "פסק חלוט כמשמעותו בסעיף 40א";
 - (5) אחרי סעיף 40 יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

כללי חוק המשטרה, התשס"ו-2006 (להלן – החוק), נחקק בשנת 2006 והוא מסדיר את הדין המשמעתי במשטרת ישראל, את אופן בירור קבילות השוטרים והוראות שונות נוספות.

בשנת 2008 תוקנה פקודת בתי הסוהר, התשל"ב-1971 (להלן – הפקודה), באופן שעודכנו בה ההסדרים הנוגעים לדין המשמעתי בהתאם להוראות שנקבעו בחוק (חוק לתיקון פקודת בתי הסוהר (מס' 35) (התשס"ח-2008) (פורסם בס"ח התשס"ח, עמ' 540)).

בתקופה שעברה מאז חקיקת החוק ותיקון הפקודה, עלה הצורך לקבוע תיקונים נוספים כפי שיפורט להלן.

סעיף 1 לפסקאות (1) ו-(2) המוצעות ולסעיף (1) ו-(2) המוצע

מוצע להסמיך בסעיף 27 לחוק ובסעיף 110 לפקודה את המפקח הכללי של המשטרה ואת נציב שירות בתי הסוהר, לפי העניין, למנות תובעים שהם עורכי דין להופיע לפני בית המשפט המחוזי בערעור על פסק דין של בית הדין לערעורים.

עוד מוצע לאפשר למפקח הכללי של המשטרה למנות לתובעים בבית הדין למשמעת גם קציני משטרה שהם מתמחים וזאת בשל מצוקת כוח אדם הקיימת בתחום במשטרה. זאת בדומה למתמחים המשמשים כתובעים ביחידת התביעות המשטריות לפי סעיף 12(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי).

בהתאם לתיקון זה, מוצע לתקן גם את ההגדרה של "תובע" בסעיף 3 לחוק ובסעיף 101 לפקודה, כך שקצין המשטרה והסוהר שמונו לשמש כתובעים, לא יוגבלו בתפקידם זה רק לבית הדין למשמעת.

לפסקה (3) המוצעת ולסעיף (3) המוצע

מוצע לתקן את סעיף 32 לחוק ואת סעיף 110 לפקודה ולקבוע חובה למינוי קצין שיפוט בכיר כדן יחיד בכל מקרה שבו הנאשם הוא מדרגת מפקח משנה ומעלה במשטרה או מדרגת מיישר משנה ומעלה בשירות בתי הסוהר. כיום החוק והפקודה קובעים חובה זו מדרגת מפקח במשטרה או מיישר בשירות בתי הסוהר ואין סיבה ממשית להבדל בין דרגות אלה בעניין זה.

לפסקאות (4) ו-(5) המוצעות ולסעיף (4) ו-(5) המוצע

מוצע לתקן את סעיף 40 לחוק ואת סעיף 110 לג לפקודה ולהחליף את המונח "פסק סופי" במונח "פסק חלוט".

כמו כן מוצע להוסיף לחוק ולפקודה סעיף המגדיר "פסק חלוט". זאת בדומה לסעיפים 40א לחוק ו-110לג לפקודה המוצעים אשר מגדירים "פסק דין חלוט".

לשם ההבהרה, יוסבר כי בהתאם לחוק ולפקודה, "פסק" ניתן בידי דן יחיד בעוד ש"פסק דין" ניתן בידי בית דין למשמעת או בידי בית הדין לערעורים, ובהתאם לסעיפים 63א לחוק ו-110נו לפקודה המוצעים, גם בידי בית המשפט המחוזי.

¹ ס"ח התשס"ו, עמ' 130; התשע"ד, עמ' 393.

- (1) פסק שלא ניתן להגיש עליו ערר כאמור בסעיף 40;
- (2) פסק שהסתיימה התקופה להגשת ערר עליו ולא הוגש ערר;
- (3) פסק שניתן בערר;

(6) בסעיף 44 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "לפי פרטים 8 או 19 (א) לתוספת הראשונה" יבוא "לפי פרטים 8, 19 (א) או 27 לתוספת הראשונה";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) ראה נשיא בית הדין למשמעת כי יש מקום למנות נציג ציבור בעבירות משמעת נוספות, שאינן מנויות בסעיף קטן (ב), ושנעברו כלפי אדם שאינו שוטר, הרכב מותב בית הדין יהיה בהתאם להוראות סעיף קטן (ב).";

(7) בסעיף 45, במקום "על אף הוראות סעיף 44" יבוא "על אף הוראות סעיף 44 (א) ובלי לגרוע מהוראות סעיפים 44 (ב) ו- (ג).";

(8) בסעיף 55, במקום "שהוא קצין" יבוא "שהוא עורך דין וקצין";

(9) בסעיף 56, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), מותב בית הדין לערעורים הדין בערעור על פסק דין של בית הדין למשמעת בעניין עבירת משמעת של שוטר לפי פרטים 8, 19 (א) או 27 לתוספת הראשונה, שנעברה כלפי אדם שאינו שוטר, או בעניין עבירת משמעת אחרת של שוטר שנעברה כלפי מי שאינו שוטר, שנדונה לפי סעיף 44 (ג), יורכב משלושה שופטים, שימנה נשיא בית הדין לערעורים, כמפורט להלן:

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (6) המוצעת

אחד, כך שהיא לא תחול אם מדובר באחת מהנסיבות המפורטות בסעיפים 44 (ב) ו- (ג) לחוק או 110 (ב) ו- (ג) (2) לפקודה.

לפסקה (8) המוצעת ולסעיף 2 (8) המוצע

סעיף 55 לחוק וסעיף 111 לפקודה מסמיכים את השר למנות נשיא לבית הדין לערעורים. לפי לשון הסעיפים, אין חובה כיום שנשיא בית הדין לערעורים יהיה עורך דין. מצב זה אינו סביר שכן בהתאם לסעיף 43 לחוק ולסעיף 110 ללו לפקודה לא ניתן למנות נשיא בית דין למשמעת, שהיא ערכאה נמוכה מבית הדין לערעורים, אלא אם כן הוא עורך דין. משכך מוצע לתקן סעיף זה ולקבוע כי נשיא בית הדין לערעורים שימונה יהיה עורך דין.

לפסקה (9) המוצעת

מוצע לתקן את סעיף 56 לחוק שעניינו מינוי מותב בית הדין לערעורים ולקבוע חובה למינוי נציג ציבור הכשיר להתמנות כשופט מחוזי כחלק ממותב בית הדין לערעורים בכל מקרה שבו נדונית לפניו עבירות משמעת לפי פרטים 8, 19 (א) או 27 לתוספת הראשונה, שנעברו כלפי מי שאינו שוטר, או כל עבירת משמעת אחרת של

סעיף 44 לחוק קובע את מותב בית הדין למשמעת. סעיף קטן (ב) לסעיף האמור קובע מותב מיוחד לבית הדין למשמעת הדין בעבירות המפורטות בו ושנעברו כלפי אדם שאינו שוטר, ולפיו, בין השאר, ימונה נציג ציבור הכשיר להתמנות כשופט שלום, כחלק ממותב בית הדין למשמעת.

מוצע להוסיף לעבירות המפורטות בסעיף קטן זה, עבירת משמעת של הטרדה מינית של שוטר שנעברה כלפי מי שאינו שוטר, כך שגם בדיון בעבירה זו מותב בית הדין למשמעת יכלול נציג ציבור כאמור.

עוד מוצע להסמיך את נשיא בית הדין למשמעת לקבוע כי מותב בית הדין יהיה בהתאם למפורט בסעיף קטן (ב) בעבירות משמעת נוספות שאינן מנויות בסעיף הקטן האמור ושנעברו כלפי מי שאינו שוטר.

לפסקה (7) המוצעת ולסעיף 7 (2) המוצע

מוצע לתקן את סעיף 45 לחוק ואת סעיף 110 ללו לפקודה ולצמצם את הסמכות הנתונה בהם לנשיא בית הדין למשמעת להורות כי בית הדין למשמעת ידון בשופט

- (1) שני קציני משטרה בכירים, מתוך רשימת השופטים כאמור בסעיף קטן (א), מהם אחד לפחות עורך דין;
 (2) נציג ציבור, מתוך רשימת נציגי ציבור הכשירים להתמנות שופטי בית משפט מחוזי, שקבע השר בהסכמת שר המשפטים;

(10) סעיף 63 – בטל;

(11) אחרי סעיף 63 יבוא:

- ”ערעור לבית המשפט המחוזי
 (א) פסק דין של בית דין לערעורים, ניתן לערעור לפני שופט של בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו מצוי מקום מושבו של בית הדין לערעורים (בסימן זה – בית המשפט המחוזי) כדן יחיד, אם התקבלה רשות לכך בפסק הדין, או מאת נשיא בית המשפט המחוזי או מאת משנהו.
 (ב) לא תינתן רשות לערער אלא בשאלה משפטית שיש בה חשיבות, קשיות או חידוש.
 (ג) התקופה להגשת בקשת רשות לערער היא שלושים ימים מיום מתן פסק הדין בערעור, והתקופה להגשת הערעור היא שלושים ימים מיום מתן הרשות לערער.
 (ד) על הליך לפי סעיף זה יחולו סדרי הדין החלים על ערעורים פליליים בבית המשפט המחוזי וזאת למעט סעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ”ב-1982,² ובשינויים המחויבים.

ד ב ר י ה ס ב ר

ערכאת ערעור זו נחזית כערכאה מספקת ומתאימה יותר בנסיבות אלה מאשר בית המשפט העליון כפי שנקבעה בחוק השיפוט הצבאי, וזאת בין השאר משיקולי יעילות שיפוטית וגמישות נצרכת. כך גם העובדה כי שלא כמו בצבא, שבו לצד הליכים משמעתיים מתקיימים אף הליכים פליליים, במשטרה ובשירותות בתי הסוהר מתנהלים הליכים משמעתיים בלבד.

משכך מוצע לקבוע כאמור, בחוק ובפקודה, הסדר מאוזן המתבסס על ההסדרים הקבועים בעניין זה הן בחוק שירות המדינה – משמעת והן בחוק השיפוט הצבאי.

היות שתובעים של המשטרה או של שירותות בתי הסוהר, יוסמכו להופיע אף לפני בית המשפט המחוזי לפי המוצע, בידי המפקח הכללי או בידי הנציב, לפי העניין, מוצע לקבוע כי יחולו על הליך זה סדרי הדין הנהוגים בדין הפלילי וזאת למעט סעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי, שעניינו הסמכת תובעים בידי היועץ המשפטי לממשלה.

כמו כן, ובהמשך לכך, מוצע לקבוע מתי פסק דין הופך חלוט וכן לקבוע כי כל עוד פסק הדין של בית הדין לערעורים אינו חלוט, רשאי נשיא בית הדין לערעורים להורות על דחיית ביצוע גזר הדין.

שוטר שנעברה כלפי מי שאינו שוטר, שנדונה לפי סעיף 44(ג) לחוק.

לפסקאות (10) ו-(11) ולסעיף 2(10) ו-(11) המוצע

סעיף 63 לחוק וסעיף 110נו לפקודה קובעים כי ”פסק דין של בית דין לערעורים הוא סופי”.

מוצע לבטל סעיפים אלה ולקבוע במקומם סעיף המאפשר הגשת ערעור על פסק דין של בית הדין לערעורים, לבית המשפט המחוזי. זאת בדומה להסדרים הקבועים בחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ”ג-1963 (להלן – חוק שירות המדינה – משמעת), וכן בחוק השיפוט הצבאי התשט”ו-1955 (להלן – חוק השיפוט הצבאי) שבהם קיימת אפשרות לערער לפני בית משפט על פסק דין של בית הדין.

בעניין זה יפורט כי היות שהמשטרה ושירותות בתי הסוהר הם גופים היררכיים דוגמת הצבא, מוצע לאמץ עקרונות את המודל הקיים בחוק השיפוט הצבאי בעניין ערעור כאמור, אך עם זאת מוצע כי הגורם שאליו יהיה ניתן להגיש ערעור זה על פסק הדין של בית הדין לערעורים יהיה בית המשפט המחוזי שידון בערעור כדן יחיד. זאת בדומה להסדר הקיים בחוק שירות המדינה – משמעת.

² ס”ח התשמ”ב, עמ’ 43.

(ה) מי שנתן רשות לערער רשאי אגב כך להורות על דחיית ביצוע גזר הדין; הוגשה בקשה למתן רשות לערער והרשות טרם ניתנה, רשאי נשיא בית המשפט המחוזי להורות כאמור. (ו) על אף האמור בכל דין, תובע כאמור בסעיף 27, המופיע לפני בית המשפט המחוזי בערעור לפי סעיף זה, ילבש מדי משטרה וגלימה שחורה.

פסק דין חלוט 1.א63. (א) פסק דין חלוט הוא פסק דין שעברה עליו התקופה להגשת ערעור ולא הוגש ערעור, ואם הוגש הערעור – פסק הדין שניתן בערעור.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), פסק דין של בית הדין לערעורים לא יהיה חלוט אלא באחת מאלה:

(1) בתום התקופה להגשת בקשת רשות לערער – אם לא הוגשה בקשה כזו;

(2) הוגשה בקשת רשות לערער ונדחתה – ביום שבו נדחתה;

(3) ניתנה רשות לערער – בתום התקופה להגשת ערעור אם הערעור לא הוגש.

(ג) כל עוד פסק הדין של בית הדין לערעורים אינו חלוט, רשאי נשיא בית הדין לערעורים להורות על דחיית ביצוע גזר הדין;

(12) בסעיף 64 –

- (א) בכותרת השוליים, במקום "מחבוש" יבוא "עונש";
- (ב) בסעיף קטן (א), אחרי "מחבוש" יבוא "הורדה בדרגה או ריתוק" ואחרי "יהיה על תנאי" יבוא "בסיומין זה – עונש על תנאי";
- (ג) בסעיף קטן (ב), המילה "מחבוש" – תימחק;
- (ד) בסעיף קטן (ה), במקום "למחבוש על תנאי" יבוא "לעונש על תנאי" ובמקום "המחבוש על תנאי" יבוא "העונש על תנאי";
- (ה) אחרי סעיף קטן (ו) יבוא:

"(ז) הוטל על נאשם ריתוק בפועל בשל עבירת משמעת נוספת, והופעל נגדו עונש הריתוק על תנאי, יישא, על אף האמור בסעיף 66, את שתי תקופות הריתוק בזו אחר זו, אלא אם כן בית הדין או הדין יחיד שהרשיעו בעבירת המשמעת הנוספת הורה, מטעמים שיירשמו, כי שתי התקופות, כולן או חלקן, יהיו חופפות; ואולם תקופת הריתוק הרצופה שעל הנידון לשאת לא תעלה על 70 ימים.

ד ב ר י ה ס ב ר

הורדה בדרגה ועונשי ריתוק, וכי לבית הדין או לדין יחיד תהיה סמכות להורות על נשיאת כמה עונשים, כולם או חלקם, אף לגבי ריתוק והורדה בדרגה כאמור – בדומה לסמכותם זו בעניין מספר עונשי מחבוש.

לפסקה (12) המוצעת ולסעיף 2(13) המוצע

סעיף 66 לחוק וסעיף 110נט לפקודה עוסקים במספר עונשי מחבוש שנאשם נידון בהם ובאופן נשיאתם. מוצע לקבוע כי הוראות סעיפים אלה יחולו גם לגבי עונשי

(ח) הוטלה על נאשם הורדת דרגה בפועל בשל עבירת משמעת נוספת, והופעל נגדו עונש הורדת דרגה על תנאי, יישא, על אף האמור בסעיף 66, את שתי תקופות הורדת הדרגה בזו אחר זו, אלא אם כן בית הדין או הדין יחיד שהרשיעו בעבירת המשמעת הנוספת הורה, מטעמים שיירשמו, כי שתי התקופות, כולן או חלקן, יהיו חופפות; ואולם תקופת ההורדה בדרגה הרצופה שעל הנידון לשאת לא תעלה על 24 חודשים;"

(13) בסעיף 65(א), אחרי "מחבוש" יבוא "הורדה בדרגה או ריתוק" ובכל מקום, במקום "המחבוש" יבוא "העונש";

(14) בסעיף 66 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "נשיאת מספר עונשי מחבוש" יבוא "נשיאת מספר עונשים";

(ב) האמור בו יסומן "(א)";

(ג) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו לעניין נאשם שנידון בדין משמעת לעונשי ריתוק או הורדה בדרגה, בשינויים המחויבים, ואולם לעניין עונשי ההורדה בדרגה, תקופת ההורדה בדרגה הרצופה שעל הנידון לשאת לא תעלה על 24 חודשים;"

(15) בסעיף 70 –

(א) בסעיף קטן (א), האמור בו החל מהמילים "בית דין או דן יחיד לא יחייב נאשם בתשלום פיצויים לפי סעיף זה" יסומן "(א2)";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), בית הדין שהרשיע שוטר בעבירת משמעת לפי פרט 27 לתוספת הראשונה, רשאי לחייבו, נוסף על כל עונש, בתשלום פיצויים בשל עוגמת נפש בלא הוכחת נזק;"

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע לקבוע, בסעיף קטן (ב) לסעיפים האמורים, כי הסדר זה יחול גם לעניין עונשי הורדה בדרגה ועונשי ריתוק בתנאים המפורטים בסעיף הקטן האמור.

לפסקה (15) המוצעת ולסעיף (16) המוצע

סעיף 70 לחוק וסעיף 110סא לפקודה קובעים כי בית דין או דן יחיד שהרשיע שוטר או סוהר בעבירת משמעת רשאי לחייבו, נוסף על כל עונש, בתשלום פיצויים על נזק לרכוש שנגרם במישרין עקב העבירה, ובית דין – גם בתשלום פיצויים על נזק לגוף שנגרם כאמור, והכול בתנאים המפורטים בסעיפים האמורים.

מוצע לקבוע כי בית דין שהרשיע שוטר או סוהר בעבירת משמעת שהיא הטרדה מינית לפי פרט 27 לתוספת הראשונה בחוק ולפי פרט 29 לתוספת השנייה בפקודה, לפי העניין, רשאי לחייבו, נוסף על כל עונש, בתשלום פיצויים בשל עוגמת נפש בלא הוכחת נזק.

לפסקה (13) המוצעת ולסעיף (14) המוצע

סעיף 65 לחוק וסעיף 110סא לפקודה עוסקים בהארכת תקופת התנאי בעניין עבירת מחבוש.

מוצע להסמיך את בית הדין או את הדין יחיד להאריך את תקופת העונש על תנאי גם בעונשי הורדה בדרגה ובעונשי ריתוק.

לפסקה (14) המוצעת ולסעיף (15) המוצע

סעיף 66 לחוק וסעיף 110סא לפקודה קובעים כי נאשם שנידון בדין משמעת לעונש מחבוש, ולפני שנשא את כל עונשו חזר ונידון בדין משמעת לעונש מחבוש, יישא עונש מחבוש אחד של התקופה הארוכה ביותר אלא אם כן בית הדין או הדין יחיד הורה כי הנאשם יישא את עונשי המחבוש, כולם או חלקם, בזה אחר זה.

(16) בסעיף 75, בכל מקום, במקום "בפסק דין או בפסק סופי" יבוא "בפסק דין חלוט או בפסק חלוט";

(17) אחרי סעיף 75 יבוא:

"ביטול פסק או פסק 75 א.א. (א) ראש מחלקת משמעת באגף משאבי אנוש במשטרת ישראל רשאי לבטל באופן מלא או חלקי, פסק או פסק חלוט וכן להורות על דיון חוזר בפסק או בפסק חלוט, לפני דן יחיד שקבע לכך, גם אם חדל הנאשם להיות שוטר, באחת מהנסיבות האלה:

(1) חוסר סמכות של הדן יחיד או של הדן בערר לדון בכתב התלונה;

(2) נפל פגם או פסול מהותי בניהול ההליך;

(3) ניהול ההליך עמד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית;

(4) התערור חשש של ממש כי בהרשעה נגרם לנאשם עיוות דין.

(ב) בדיון חוזר יהיו לדן יחיד כל הסמכויות הנתונות לו או לדן בערר לפי פרק זה, פרט לסמכות להחמיר בעונש.

(ג) ריצה הנאשם עונש לפי פסק או פסק חלוט שבוטל והורשע בדיון חוזר, יובא בחשבון העונש שהנאשם ריצה, בהתאם לכללים האלה:

(1) עונשים של מחבוש וריתוק, לרבות עונשי מחבוש או ריתוק על תנאי שהופעלו, ייחשבו יום כנגד יום;

(2) סכום כסף שנגבה מהנאשם כקנס או כפיצויים יוחזר לו, ואולם אם הוטל עליו אחד מאלה בדיון החוזר, יובא בחשבון הסכום שכבר נגבה.

(ד) ראש אגף משאבי אנוש במשטרת ישראל רשאי להורות על פיצוי נאשם שנשא את עונשו או חלק ממנו ושהרשעתו בוטלה כתוצאה מן הדיון החוזר, או לתת כל סעד אחר.

ד ב ר י ה ס ב ר

יחיד או הדן בערר, פגם או פסול מהותי אחר שנפל בהליך ההליך עמד בסתירה לעקרונות הצדק וההגינות המשפטית או שהתערור חשש של ממש לעיוות דין לנאשם.

מדובר בסמכות דומה לזו הניתנת לפרקליט הצבאי בסעיף 168 לחוק השיפוט הצבאי.

עוד מוצע להסמיך את ראש אגף משאבי אנוש במשטרת ישראל ואת ראש מינהל משאבי אנוש בשירות בתי הסוהר לפצות נידון שנשא את עונשו או חלק ממנו ושהרשעתו בוטלה כתוצאה מן הדיון החוזר, או לתת כל סעד אחר.

עוד מוצע להבהיר כי אין בסעיף מוצע זה כדי לגרוע מהסמכות של נשיא בית הדין לערעורים להורות על קיום משפט חוזר כאמור בסעיף 76 לחוק או בסעיף 110נז לפקודה או מסמכותו של המפקח הכללי ושל הנציב לבטל עונש

לפסקאות (16) ו-(18) המוצעות ולסעיף 2(12) ו-(18) המוצע מוצע להחליף את המונחים "פסק דין" ו"פסק סופי" ואת הטיותיהם כפי שמופיעים בסעיפים 75 ו-76 לחוק ובסעיפים 110נז ו-110עב לפקודה במונחים "פסק דין חלוט" ו"פסק חלוט" בהתאם להגדרותיהם המוצעות בתיקון זה.

לפסקה (17) המוצעת ולסעיף 2(19) המוצע

מוצע להוסיף לחוק את סעיף 75א ולפקודה את סעיף 110עב ולקבוע בהם כי לראש מחלקת משמעת באגף משאבי אנוש במשטרת ישראל וכן לראש ענף משמעת במינהל משאבי אנוש בשירות בתי הסוהר או ליועץ המשפטי של שירות בתי הסוהר תהיה סמכות לבטל באופן מלא או חלקי, פסק או פסק חלוט של דן יחיד וכן להורות על דיון חוזר בפסק או בפסק חלוט לפני דן יחיד שקבע לכך, וזאת באחת מהנסיבות האלה: חוסר סמכות של הדן

(ה) בפסק חלוט לפי סעיף 40 יהיו הסמכויות שבסעיפים קטנים (א) ו-(ד) נתונות למפקח הכללי.

(ו) אין בסעיף זה כדי לגרוע מסמכות נשיא בית הדין לערעורים האמורה בסעיף 76 או מסמכות המפקח הכללי האמורה בסעיף 75;

(18) בסעיף 76(א), במקום "בעניין משמעותי שנפסק בו סופית" יבוא "בפסק דין חלוט או בפסק חלוט";

(19) בסעיף 79, במקום "פרט 5" יבוא "פרטים 5 או 6";

(20) בתוספת הראשונה –

(א) בפרט 11, אחרי "מתן הצהרה כוזבת" יבוא "דיווחים כוזבים", אחרי "העלמת ידיעות" יבוא "או אי מסירת דיווחים", במקום "למוסרין" יבוא "למוסרם" ובמקום "או בעניין אחר" יבוא "או בכל עניין אחר";

(ב) אחרי פרט 11 יבוא:

"11א. ביצוע פעולה המעמידה את השוטה, במצב של ניגוד עניינים בהתאם לכללים שנקבעו לכך בפקודות משטרת ישראל כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971³;

(ג) בפרט 12, אחרי "השמדתו" יבוא "או ניסיון להשמדתו";

(ד) בפרט 13, במקום "או הפעלה" יבוא "הפעלה או ניסיון הפעלה";

(ה) בפרט 14, במקום "או מסירה" יבוא "מסירה או ניסיון גילוי או מסירה";

(ו) בפרט 15, אחרי "נציב תלונות הציבור" יבוא "נציב הקבילות";

(ז) בפרט 22, אחרי "או הכשלתם בדרך אחרת" יבוא "או ניסיון להכשלתם כאמור";

(ח) בפרט 23, אחרי "או הכשלתה בדרך אחרת" יבוא "או ניסיון להכשלתה כאמור";

(ט) בפרט 24, אחרי "או הכשלתה בדרך אחרת" יבוא "או ניסיון להכשלתה כאמור";

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (20) המוצעת

מוצע לתקן את התוספת הראשונה לחוק, כך שייוספו אליה או יתוקנו בה העבירות האלה:

1. הוספת עבירת מסירת דיווחים כוזבים בפרט 11;

2. הוספת עבירת ביצוע פעולה המעמידה את השוטה במצב של ניגוד עניינים, בהתאם לכללים שנקבעו לכך בפקודות המשטרה כהגדרתם בפקודות המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971;

3. הוספת נציב קבילות השוטרים לרשימת המוחרגים מהגדרת "גורם מחוץ למשטרה" שפנייה אליו בלא קבלת רשות כדין מהווה עבירת משמעת לפי פרט 15;

שהוטל בדין משמעותי בפסק דין חלוט או בפסק סופי או להקל בו, האמורה בסעיף 75 לחוק ובסעיף 110עב לחוק.

לפסקה (19) המוצעת ולסעיף 2(17) המוצע

סעיף 79 לחוק וסעיף 110סח לפקודה, הקובעים אי-זכאות לשכר בעד ימי היעדרות, מפנים כיום רק לפרט 5 בתוספת הראשונה בחוק ובתוספת השנייה בפקודה, שענייניו היעדרות מתפקיד בלא הצדק סביר.

מוצע להחיל את האמור בסעיפים אלה גם על פרט 6 בתוספות כאמור, שענייניו היעדרות מן השירות ככוונה שלא לשוב אליו. זאת משום שאין סיבה להבדל בזכאות לשכר בעד ימי היעדרות בין העבירות לפי פרטים אלה.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

- (י) בפרט 25, אחרי "הבאת שוטר" יבוא "או ניסיון להבאת שוטר";
 (יא) בפרט 26, אחרי "לשם עשיית העבירה" יבוא "או ניסיון לעשיית מעשה כאמור";
 (יב) בפרט 27, אחרי "בעת מילוי תפקיד" יבוא "או בקשר אליו" והמילים "או כשהן מכוונות כלפי שוטר אחר" – יימחקו;
 (יג) אחרי פרט 28 יבוא:

"(29) (א) נהיגה ברכב משטרה, או נהיגה ברכב אחר כשהשוטר לבוש מדים, באחד מאלה:

- (1) ברשלנות או בקלות ראש;
- (2) בלי רישיון נהיגה תקף;
- (3) בזמן פסילה או בניגוד לתנאי רישיון הנהיגה;
- (4) כשהוא שיכור; לעניין זה, "שיכור" – כהגדרתו בסעיף 64 לפקודת התעבורה⁴.

(ב) עבירה על הוראה אחרת לפי פקודת התעבורה או על עבירה אחרת הכרוכה בנהיגה ברכב ובלבד שבוצעה בעת נהיגה ברכב משטרה או כשהשוטר לבוש מדים".

תיקון פקודת
 בתי הסוהר

2. בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971⁵ –

- (1) בסעיף 101, בהגדרה "תובע", המילים "בבית דין למשמעת" – יימחקו;
- (2) בסעיף 110ז, אחרי "בבית הדין לערעורים" יבוא "או בבית המשפט המחוזי";
- (3) בסעיף 110כה(ב), במקום "מישר" יבוא "מישר משנה";
- (4) בסעיף 110לג, במקום "פסק סופי" יבוא "פסק חלוט כמשמעותו בסעיף 110לג";
- (5) אחרי סעיף 110לג יבוא:

"פסק חלוט 101לג. פסק חלוט הוא אחד מאלה:

- (1) פסק שלא ניתן להגיש עליו ערר כאמור בסעיף 110לג;
- (2) פסק שהסתיימה התקופה להגשת ערר עליו ולא הוגש ערר;
- (3) פסק שניתן בערר";

(6) בסעיף 110לז –

ד ב ר י ה ס ב ר

התשנ"ז-1997) כעבירות משמעת וזאת במקרה שבו העבירה התבצעה בידי השוטר באמצעות רכב משטרה או בכל מקרה אחר שבו הוא היה לבוש מדים.

סעיף 2 לפסקה (6) המוצעת

סעיף 110לז לפקודה קובע את מותב בית הדין

למשמעת.

4. תיקון עבירת הטרדה מינית בפרט 27 כך שתורחב לכל מקרה שבו השוטר ביצע אותה בקשר לתפקידו ולא תצטמצם לביצועה כלפי שוטר אחר בלבד אלא גם כלפי מתנדבים, משרתים, מועסקים אחרים במשטרה או אזרחים;

5. הוספת עבירות ניסיון לביצוע עבירות משמעת לפי פריטים 12 עד 14, ו"22 עד 26 לתוספת הראשונה;

6. הוספת עבירות תעבורה או עבירות אחרות הכרוכות בנהיגה ברכב (למשל לפי חוק איסור נהיגה בחוף הים,

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459; ס"ח התשע"ה, עמ' 251.

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "לפי פרטים 8א או 19 לתוספת השנייה" יבוא "לפי פרטים 8א, 19(א) או 29 לתוספת השנייה";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) ראה נשיא בית הדין למשמעת כי מתקיים אחד מאלה, הרכב מותב בית הדין יהיה בהתאם להוראות סעיף קטן (ב):

(1) לא ניתן למנות שני סוהרים בכירים שהם משפטנים כאמור בסעיף קטן (א);

(2) יש מקום למנות נציג ציבור בעבירות משמעת נוספות שנעברו כלפי אדם שאינו סוהר, שאינן מנויות בסעיף קטן (ב).";

(7) בסעיף 110לח, אחרי "על אף הוראות סעיף 110לז(א)" יבוא "ובלי לגרוע מהוראות סעיפים 110לז(ב) ו-110(ג)2";

(8) בסעיף 110מח, במקום "שהוא סוהר" יבוא "שהוא עורך דין וסוהר";

(9) בסעיף 110מט –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "משפטנים" יבוא "עורכי דין";

(ב) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא ניתן למנות שני סוהרים בכירים שהם עורכי דין או שמותב בית הדין לערעורים דן בעבירת משמעת של סוהר לפי פרטים 8א, 19(א) או 29 לתוספת השנייה, שנעברה כלפי אדם שאינו סוהר, או בעבירת משמעת אחרת של סוהר שנעברה כלפי מי שאינו סוהר, שנדונה לפי סעיף 110לז(ג)2. יורכב מותב בית הדין לערעורים משלושה שופטים שימנה נשיא בית הדין לערעורים כדלהלן:

ד ב ר י ה ס ב ר

משני עורכי דין ולא ממשפטנים בלבד, וזאת בדומה להסדר הקבוע בחוק.

נוסף על כך, סעיף 110מט(ב) קובע כדלהלן:

"על אף הוראות סעיף קטן (א), לא ניתן למנות שני סוהרים בכירים שהם משפטנים, ימנה נשיא בית הדין, במקום אחד מהם, עורך דין משירות המדינה מתוך רשימת עורכי דין הכשירים להתמנות שופטי בית משפט שלום שקבע לעניין זה השר בהסכמת שר המשפטים".

מוצע למחוק סעיף קטן זה ובמקומו לקבוע כי נשיא בית הדין לערעורים ימנה נציג ציבור במקרה שבו לא ניתן למנות שני סוהרים שהם עורכי דין (בהתאם לתיקון סעיף קטן (א) האמור לעיל) וכן בכל מקרה שבו נדונות לפני בית הדין לערעורים עבירות משמעת לפי פרטים 8, 19(א) או 29 לתוספת השנייה, שנעברה כלפי מי שאינו סוהר, או כל עבירת משמעת נוספת אחרת של סוהר שנעברה כלפי מי שאינו סוהר, שנדונה לפי סעיף 110 לז(ג)2 לפקודה.

כמו כן, מוצע לקבוע כי נציג הציבור שיתמנה כחבר במותב בית הדין לערעורים יהיה כשיר להתמנות כשופט מחוזי ולא כשופט שלום כפי שקבוע כיום בסעיף 110מט(ב) לפקודה.

סעיף קטן (ב) לסעיף האמור קובע מותב מיוחד לבית הדין למשמעת הדין בעבירות המפורטות בו ושנעברו כלפי אדם שאינו סוהר ולפיו, בין השאר, ימונה נציג ציבור, הכשיר להתמנות כשופט שלום. כחלק ממותב בית הדין למשמעת.

בהתאם לתיקון שנעשה בסעיף 44 לחוק בנוסחו בפסקה (6)א להצעת החוק, מוצע להוסיף לעבירות המפורטות בסעיף קטן זה, עבירת משמעת של הטרדה מינית של סוהר שנעברה כלפי מי שאינו סוהר, כך שגם בדיון בעבירה זו מותב בית הדין למשמעת יכלול נציג ציבור כאמור.

עוד מוצע להסמיך את נשיא בית הדין למשמעת למנות נציג ציבור כאמור במקרים שבהם לא ניתן למנות שני סוהרים בכירים שהם משפטנים, בדומה להסדר הקיים כיום בפקודה לגבי בית הדין לערעורים, וזאת בשל מחסור בכוח האדם של סוהרים בכירים אלה בשירות בתי הסוהר, וכן בעבירות משמעת נוספות אחרות שנעברו כלפי מי שאינו סוהר.

לפסקה (9) המוצעת

מוצע לתקן את סעיף 110 מט(א) לפקודה כך ששניים מתוך שלושת השופטים במותב בית הדין לערעורים הנקבע על ידי נשיא בית הדין לערעורים יהיה מורכב

- (1) שני סוהרים בכירים, מתוך רשימת השופטים כאמור בסעיף קטן (א), מהם אחד לפחות עורך דין;
- (2) נציג ציבור, מתוך רשימת נציגי ציבור הכשירים להתמנות שופטי בית משפט מחוזי, שקבע השר בהסכמת שר המשפטים”;

(10) סעיף 110נו – בטל;

(11) אחרי סעיף 110נו יבוא:

- ”ערעור לבית המשפט המחוזי 110נו. (א) פסק דין של בית דין לערעורים, ניתן לערער לפני שופט של בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו מצוי מקום מושבו של בית הדין לערעורים (בסימן זה – בית המשפט המחוזי) כדן יחיד, אם התקבלה רשות לכך בפסק הדין, או מאת נשיא בית המשפט המחוזי או מאת משנהו.
- (ב) לא תינתן רשות לערער אלא בשאלה משפטית שיש בה חשיבות, קשיות או חידוש.
- (ג) התקופה להגשת בקשת רשות לערער היא שלושים ימים מיום מתן פסק הדין בערעור, והתקופה להגשת הערעור היא שלושים ימים מיום מתן הרשות לערער.
- (ד) על הליך לפי סעיף זה יחולו סדרי הדין החלים על ערעורים פליליים בבית המשפט המחוזי וזאת למעט סעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ”ב–1982, ובשינויים המחוייבים.
- (ה) מי שנתן רשות לערער רשאי אגב כך להורות על דחיית ביצוע גזר הדין; הוגשה בקשה למתן רשות לערער והרשות טרם ניתנה, רשאי נשיא בית המשפט המחוזי להורות כאמור.
- (ו) על אף האמור בכל דין, תובע כאמור בסעיף 110נו, המופיע לפני בית המשפט המחוזי בערעור לפי סעיף זה, ילבש מדי סוהר וגלימה שחורה.
- פסק דין חלוט 210נו. (א) פסק דין חלוט הוא פסק דין שעברה עליו התקופה להגשת ערעור ולא הוגש ערעור, ואם הוגש הערעור – פסק הדין שניתן בערעור.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), פסק דין של בית הדין לערעורים לא יהיה חלוט אלא באחת מאלה:
- (1) בתום התקופה להגשת בקשת רשות לערער – אם לא הוגשה בקשה כזו;
- (2) הוגשה בקשת רשות לערער ונדחתה – ביום שבו נדחתה;
- (3) ניתנה רשות לערער – בתום התקופה להגשת ערעור אם הערעור לא הוגש.

(ג) כל עוד פסק הדין של בית הדין לערעורים אינו חלוט, רשאי נשיא בית הדין לערעורים להורות על דחיית ביצוע גזר הדין";

(12) בסעיף 110ז(א), במקום "בעניין משמעתי שנפסק בו סופית" יבוא "בפסק דין חלוט או בפסק חלוט";

(13) בסעיף 110ט –

(א) בכותרת השוליים, במקום "מחבוש" יבוא "עונש";

(ב) בסעיף קטן (א), אחרי "מחבוש" יבוא "הורדה בדרגה או ריתוק" ואחרי "יהיה על תנאי" יבוא "(בסימן זה – עונש על תנאי)";

(ג) בסעיף קטן (ב), במקום "למחבוש על תנאי" יבוא "לעונש על תנאי";

(ד) בסעיף קטן (ה), המילה "מחבוש" – תימחק ובמקום "המחבוש" יבוא "העונש";

(ה) אחרי סעיף קטן (ו) יבוא:

"(ז) הוטל על נאשם ריתוק בפועל בשל עבירת משמעת נוספת, והופעל נגדו עונש הריתוק על תנאי, יישא, על אף האמור בסעיף 110סא, את שתי תקופות הריתוק בזו אחר זו, אלא אם כן בית הדין או הדין יחיד שהרשיעו בעבירת המשמעת הנוספת הורה, מטעמים שיירשמו, כי שתי התקופות, כולן או חלקן, יהיו חופפות; ואולם תקופת הריתוק הרצופה שעל הנידון לשאת לא תעלה על 70 ימים.

(ח) הוטלה על נאשם הורדת דרגה בפועל בשל עבירת משמעת נוספת, והופעל נגדו עונש הורדת דרגה על תנאי, יישא, על אף האמור בסעיף 110סא, את שתי תקופות הורדת הדרגה בזו אחר זו, אלא אם כן בית הדין או הדין יחיד שהרשיעו בעבירת המשמעת הנוספת הורה, מטעמים שיירשמו, כי שתי התקופות, כולן או חלקן, יהיו חופפות; ואולם תקופת ההורדה בדרגה הרצופה שעל הנידון לשאת לא תעלה על 24 חודשים";

(14) בסעיף 110ס(א), אחרי "מחבוש" יבוא "הורדה בדרגה או ריתוק" ובכל מקום, במקום "המחבוש" יבוא "העונש";

(15) בסעיף 110סא –

(א) בכותרת השוליים, במקום "נשיאת מספר עונשי מחבוש" יבוא "נשיאת כמה עונשים";

(ב) האמור בו יסומן "(א)";

(ג) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו לעניין נאשם שנידון בדין משמעתי לעונשי ריתוק או הורדה בדרגה, בשינויים המחויבים, ואולם לעניין עונשי ההורדה בדרגה, תקופת ההורדה בדרגה הרצופה שעל הנידון לשאת לא תעלה על 24 חודשים";

(16) בסעיף 110סד –

(א) בסעיף קטן (א), האמור בו החל מהמילים "בית דין או דן יחיד לא יחייב נאשם בתשלום פיצויים לפי סעיף זה" יסומן "(א2)";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), בית הדין שהרשיע סוהר בעבירת משמעת לפי פרט 29 לתוספת השנייה, רשאי לחייבו, נוסף על כל עונש, בתשלום פיצויים בגין עוגמת נפש בלא הוכחת נזק";

(17) בסעיף 110סח(א), במקום "פרט 5" יבוא "פרטים 5 או 6";

(18) בסעיף 110עב, בכל מקום, במקום "בפסק דין או בפסק סופי" יבוא "בפסק דין חלוט או בפסק חלוט";

(19) אחרי סעיף 110עב יבוא:

"ביטול פסק או פסק 110עב. (א) היועץ המשפטי של שירות בתי הסוהר או ראש ענף משמעת במינהל משאבי אנוש בשירות בתי הסוהר, רשאים לבטל באופן מלא או חלקי פסק או פסק חלוט וכן להורות על דיון חוזר בפסק או בפסק חלוט בפני דן יחיד שקבעו לכך, גם אם חדל הנאשם להיות סוהר, באחת מהנסיבות האלה:

(1) חוסר סמכות של הדן יחיד או של הדן בערר לדון בכתב התלונה;

(2) נפל פגם או פסול מהותי בניהול ההליך;

(3) ניהול ההליך עמד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית;

(4) התעורר חשש של ממש כי בהרשעה נגרם לנאשם עיוות דין.

(ב) בדיון חוזר יהיו לדן יחיד כל הסמכויות הנתונות לו או לדן בערר לפי פרק זה, פרט לסמכות להחמיר בעונש.

(ג) ריצה הנאשם עונש לפי פסק או פסק חלוט שבוטל והורשע בדיון חוזר, יובא בחשבון העונש שהנאשם ריצה, בהתאם לכללים האלה:

(1) עונשים של מחבוש וריתוק, לרבות עונשי מחבוש או ריתוק על תנאי שהופעלו, ייחשבו יום כנגד יום;

(2) סכום כסף שנגבה מהנאשם כקנס או כפיצויים יוחזר לו, ואולם אם הוטל עליו אחד מאלה בדיון החוזר, יובא בחשבון הסכום שכבר נגבה.

(ד) ראש מינהל משאבי אנוש בשירות בתי הסוהר רשאי להורות על פיצוי נאשם שנשא את עונשו או חלק ממנו ושהרשעתו בוטלה כתוצאה מן הדיון החוזר, או לתת כל סעד אחר.

(ה) בפסק חלוט לפי סעיף 110לג יהיו הסמכויות שבסעיפים קטנים (א) ו-(ד) נתונות לנציב.

(ו) אין בסעיף זה כדי לגרוע מסמכות נשיא בית הדין לערעורים האמורה בסעיף 110נז או מסמכות הנציב האמורה בסעיף 110עב.;

(א) בפרט 11, אחרי "מתן הצהרה כוזבת" יבוא "דיווחים כוזבים", אחרי "העלמת ידיעות" יבוא "או אי-מסירת דיווחים", במקום "למוסרן" יבוא "למוסרם" ובמקום "לשם קבלת תפקיד או דרגה או לשם השתמטות מתפקיד" יבוא "או בכל עניין אחר הקשור לשירות בשירות בתי הסוהר";

(ב) אחרי פרט 11 יבוא:

"11א. ביצוע פעולה המעמידה את הסוהר במצב של ניגוד עניינים בין בהתאם לכללים שנקבעו לכך בפקודות השירות";

(ג) בפרט 12, אחרי "השמדתו" יבוא "או ניסיון להשמדתו";

(ד) בפרט 13, במקום "או הפעלה" יבוא "הפעלה או ניסיון הפעלה";

(ה) בפרט 14, במקום "או מסירה" יבוא "מסירה או ניסיון גילוי או מסירה";

(ו) בפרט 15, אחרי "נציב תלונות הציבור" יבוא "נציב הקבילות";

(ז) בפרט 23, במקום "שבקש נציב קבילות סוהרים לשם בירור קבילה" יבוא "שביקש נציב הקבילות או נציב תלונות הציבור לשם בירור קבילה או תלונה" ואחרי "או הכשלתו בדרך אחרת" יבוא "או ניסיון להכשלתו כאמור";

(ח) פרט 24 – יימחק;

(ט) אחרי פרט 24 יבוא:

"24א) הימנעות ממתן סיוע שביקשה היחידה לחקירת סוהרים שבמשטרת ישראל, או שביקש גורם מוסמך אחר במשטרת ישראל, לשם חקירה, וכן מסירת מידע כוזב במהלך חקירה כאמור או הכשלתה בדרך אחרת או ניסיון להכשלתה כאמור";

(י) בפרט 25, אחרי "או הכשלתה בדרך אחרת" יבוא "או ניסיון להכשלתה כאמור";

(יא) בפרט 26, אחרי "או הכשלתה בדרך אחרת" יבוא "או ניסיון להכשלתה כאמור";

ד ב ר י ה ס ב ר

"הימנעות ממתן סיוע שביקש נציב תלונות הציבור לשם בירור תלונה, מסירת מידע כוזב במהלך בירור כאמור או הכשלתו בדרך אחרת."

מוצע למחוק את פרט 24 ובמקומו לקבוע בפרט 24א עבירת הימנעות ממתן סיוע שביקשה היחידה לחקירת סוהרים במשטרת ישראל, או שביקש גורם מוסמך אחר במשטרת ישראל לשם חקירה וכן מסירת מידע כוזב במהלך חקירה כאמור או הכשלתה בדרך אחרת או ניסיון להכשלתה כאמור. במסגרת תיקון זה, נציב תלונות הציבור מובא בעבירת הימנעות ממתן סיוע שבפרט 23;

6. תיקון עבירת הטרדה מינית בפרט 29 כך שתורחב לכל מקרה שבו הסוהר ביצע אותה בקשר לתפקידו ולא תצטמצם לביצועה כלפי סוהר אחר בלבד אלא גם כלפי מתנדבים, משרתים, מועסקים אחרים בשירות בתי הסוהר או אזרחים;

לפסקה (20) המוצעת

מוצע לתקן את התוספת השנייה לפקודה, כך שיווספו אליה או יתוקנו בה העבירות האלה:

1. הוספת עבירת מסירת דיווחים כוזבים בפרט 11;

2. הוספת עבירת ביצוע פעולה המעמידה את הסוהר במצב של ניגוד עניינים, בהתאם לכללים שנקבעו לכך בפקודות השירות כהגדרתם בפקודה;

3. הוספת נציב קבילות הסוהרים לרשימת המוחרגים מהגדרת "גורם מחוץ לשירות" שפנייה אליו בלא קבלת רשות כדין מהווה עבירת משמעת לפי פרט 15;

4. הוספת "נציב תלונות הציבור" לצד נציב קבילות סוהרים בפרט 23 העוסק בעבירת הימנעות ממתן סיוע;

5. פרט 24 לפקודה קובע כדלהלן:

- (יב) בפרט 27, אחרי "הבאת סוהר" יבוא "או ניסיון להבאת סוהר";
 (יג) בפרט 28, אחרי "לשם עשיית העבירה" יבוא "או ניסיון לעשיית מעשה כאמור";
 (יד) בפרט 29, אחרי "בעת מילוי תפקיד" יבוא "או בקשר אליו" והמילים "או כשהן מכוונות כלפי סוהר אחר" – יימחקו;
 (טו) אחרי פרט 29 יבוא:

"(30) יצירת קשר או קיום קשר עם אסיר או עם אסיר לשעבר או עם עצור או עצור לשעבר או עם בני משפחותיהם, בניגוד לכללים שנקבעו לכך בפקודות השירות;

(31) (א) נהיגה ברכב של שירות בתי הסוהר באחד מאלה:

- (1) ברשלנות או בקלות ראש;
- (2) בלי רישיון נהיגה תקף;
- (3) בזמן פסילה או בניגוד לתנאי רישיון הנהיגה;
- (4) כשהוא שיכור; לענין זה, "שיכור" – כהגדרתו בסעיף 64 לפקודת התעבורה⁶.

(ב) עבירה על הוראה אחרת לפי פקודת התעבורה או על עבירה אחרת הכרוכה בנהיגה ברכב ובלבד שבוצעה בעת נהיגה ברכב של שירות בתי הסוהר"

ד ב ר י ה ס ב ר

7. הוספת עבירה של יצירת קשר או קיום קשר עם אסיר או אסיר לשעבר או עם בני משפחותיהם, בניגוד לכללים שנקבעו לכך בפקודות השירות כהגדרתם בפקודה;
8. הוספת עבירות ניסיון לביצוע עבירות משמעת לפי פרטים 12 עד 14 ו־23 עד 28 לתוספת השנייה;
9. הוספת עבירות תעבורה או עבירות אחרות הכרוכות בנהיגה ברכב (למשל לפי חוק איסור נהיגה בחוק הים, התשנ"ז–1997), כעבירות משמעת וזאת במקרה שבו העבירה התבצעה בידי הסוהר באמצעות רכב של שירות בתי הסוהר.

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

